

[Undervisningsministeren.]

til en helt anden Ordning. Det vil enhver kunne forstaa, det vilde for en Minister være en fuldkommen umulig Stilling. Jeg kan derfor for saa vidt fuldt ud slutte mig til, hvad det ærede 16de tingvalgte Medlem sagde: Herom kan der selvfølgelig ikke forhandles, det er en Umulighed. Jeg kan ikke, efter at jeg har faaet Brev fra de tre Hovedstadskommuner, gaa over til et helt andet Standpunkt og forlange 500 000 Kr. af dem foruden de 100 000; det er en Umulighed, saa paa det Grundlag kan der selvfølgelig ikke forhandles. Det er ikke min Skyld, det er ikke mig, der afviser Forhandling, det er Forholdene, der gør det, det ligger i Sagens Natur, at her kan der ikke forhandles. Jeg har altsaa ikke stort Haab om, at der kan komme noget ud af det i og for sig saa smukke Ønske, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds fremsatte.

Saa har jeg kun en enkelt Bemærkning tilbage. Det ærede Medlem sagde, at Radioraadet paa een nær havde afvist dette Forslag. Det er ikke rigtigt. Hvad Radioraadet paa eet Medlem nær afviste, var det Forslag, vi forespurgt det om engang i Sommer eller i Efteraaret, det var et Forslag om en Afgift paa 10 pCt., altsaa en bevægelig, og som Forholdene engang ligger her i Landet, en stigende Afgift. Den vil i Øjeblikket være paa 500 000 Kr. om Aaret, men den vil kunne stige til 600 000—700 000 Kr., efter som Lytternes Antal stiger. Det var det, Radioraadet sagde nej til, og det Nej har baade Trafikministeren og jeg respekteret. Vi foreslaar ikke en saadan Ordning gennemført, den er afvist af det store Flerstal i Radioraadet. Den Ordning, der nu foreligger, er ikke afvist af et Flerstal i Radioraadet. Kun 7 Medlemmer af 15, altsaa en halv under Halvdelen, har udtalt sig imod den; et Flerstal har ikke udtalt sig imod den. Det synes ogsaa at tyde paa, at det et en rimelig Ordning.

Jeg skal da til Slut endnu en Gang udtale min Glæde over denne Førstebehandling og endnu en Gang betone det overordentlig ønskelige i, at Sagen ikke blot maatte blive gennemført her i Tinget, men at den ogsaa maatte blive hurtigt gennemført af de Grunde, som jeg nævnte i min lille indledende Tale.

Stegger Nielsen: Det springende Punkt i denne Forhandling, som jeg ikke skal forlænge ret meget, er Fordelingen af de økonomiske Byrder, der knytter sig til Forslaget. Der staar paa den ene Side, saa vidt

man kan skønne efter Behandlingen i det andet høje Ting, et Flerstal, og et stort Flerstal, paa Rigsdagen for den Ordning, som bygges op i Lovforslaget; imod staar et Mindretal, repræsenteret af Venstre, der siger: Den Ordning kan vi ikke bifalde, hvad det økonomiske angaar, fordi der falder alt for lidt økonomisk Ansvar paa Hovedstaden og Hovedstadens Beboere. Det forekommer mig at være det springende Punkt i Forhandlingen.

Nu sagde det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), at hvis der ikke indtraf særlige Forhold, kunde denne Nyordning holde. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer), Det radikale Venstres Ordfører, sagde: Saa vidt man kan bedømme Forholdene, vil denne Ordning kunne holde. Ja, men det er for vage Udtalelser at kunne slutte sin Tale med. Jeg har paavist, at Historien for Det kongelige Teaters Vedkommende desværre altid har vist, at der indtraf særlige Forhold, som medførte, at Ordningerne ikke holdt. Hver Gang vi staar over for en Nyordning, er Tiltroen til den derfor yderligere svækket. Det er beklageligt, at det stiller sig saaledes.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds fremsatte under sit Forsvar for Hovedstaden, og hvad Hovedstaden skulde yde til Det kongelige Teaters Drift, en Sammenligning med Museer. Jeg synes i og for sig ikke, den Sammenligning var særlig god, idet man logisk kunde fortsætte Tankegangen og sige, at naar Københavns Kommune kan indse Betimeligheden og Nyttens af at bringe store Ofre paa dette Omraade, som i allerhøjeste Grad er et kulturelt Omraade, hvorfor kan Betimeligheden og Nyttens af at bringe Ofre saa ikke anerkendes ogsaa over for Det kongelige Teater? Det ærede Medlem henviste til, at Thorvaldsen var Københavner, og det var man stolt af. Ja, men Oehlenschläger er ogsaa Københavner, og det er Oehlenschlägers gamle Scene, vi debatterer. Saa den Sammenligning synes jeg ærlig talt ikke var særlig god.

Det ærede Medlem henvendte en Bemærkning til mig om, at der over Det kongelige Teaters Scene staar: „Ei blot til Lyst“. Jeg er ikke særlig stærkt teater-søgende, men jeg har set Overskriften mange Gange, og jeg har ogsaa forstaaet dens Betydning, vist ikke, som det ærede Medlem syntes at mene, i min Egenskab af Lærer — jeg føler mig naturligvis smigret over, at der bliver taget det Hensyn til min Livsstilling, men andre har sikkert lige saa store Forudsætninger for at forstaa den